

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 17C/370/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213218560
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marianna Hostovecká
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2015:4213218560.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta, v konaní vedenom pred sudkyňou JUDr. Mariannou HOSTŤOVECKOU, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom 851 01 Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom 851 01 Bratislava, Údernícka 5, proti odporcovi: D. E., nar. XX. X. XXXX, naposledy bytom F. č. XXX, t. č. na neznámom mieste, zastúpenému: opatrovníčkou S. T., zamestnankyňou tunajšieho súdu, o zaplatenie 102,27 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh zamieťa.

Odporcovi súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa svojim písomným podaním, doručeným súdu dňa 23. 8. 2013 domáhal, aby súd odporcu zaviazal na zaplatenie istiny vo výške 102,27 eura, úroku z omeškania a náhrady trov konania.

Svoj návrh odôvodnil navrhovateľ tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasledujúceho Občianskeho zákonníka zo dňa 27. 9. 2012 bola na neho postúpená pohľadávka z pôvodného veriteľa - postupcu Slovenská sporiteľňa, a.s.

Právny predchodca navrhovateľa - Slovenská sporiteľňa, a.s. uzatvoril s odporcom dňa 1. 12. 2005 zmluvu číslo XXXXXXXXXX, na základe ktorej Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla odporcovi peňažné prostriedky vo výške 1294,56 eura. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania, podmienky pri neplnení zmluvných povinností aj ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach.

Pohľadávka navrhovateľa ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 1468,68 eura, ktorá pozostávala z istiny 956,93 eura, úroku 138,46 eura, úroku z omeškania 373,29 eura a ostatného príslušenstva 0,- eur, a to všetko v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení, kde postupca Slovenská sporiteľňa, a.s. deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe jej generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Úrok z omeškania vo výške 373,29 eura si navrhovateľ v konaní neuplatnil. Navrhovateľ si v konaní uplatnil aj zákonný úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ v spojení s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z.

Postupca poskytol odporcovi úver vo výške 1294,56 eura, ktorý mal splácať v mesačných splátkach po 34,09 eura vždy do 20. dňa v mesiaci. Navrhovateľ si v konaní uplatnil splátky úveru splatné od 20. 9. 2010 do 20. 11. 2010 v počte 3 splátky v celkovej výške 102,27 eura (t. j. nepremlčané splátky).

Odporca sa k návrhu nevyjadril.

Podľa § 101 ods. 1 O.s.p., účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu.

Ustanovenie ukladá účastníkovi tzv. povinnosť tvrdenia. Táto povinnosť však nie je súdom vynútiteľná. Vzhľadom k tomu, že sa jedná o spotrebiteľský vzťah, súd je povinný skúmať uzatvorenú zmluvu a chrániť práva spotrebiteľa, navyše sa jedná o návrhové konanie a navrhovateľ nesie dôkazné bremeno (bremeno tvrdenia aj bremeno dôkazu). Keďže navrhovateľ je v konaní zastúpený advokátskou kanceláriou, je nutné konštatovať, že advokátska kancelária musí poznať právo a súd z tohto faktu vychádza, musí poznať, aké náležitosti návrh musí obsahovať a rovnako musí vedieť, že k návrhu je potrebné doložiť všetky listinné dôkazy na preukázanie tvrdení uvedených v návrhu. Preto súd nemôže vyzývať (s poukazom na § 101, § 120 O.s.p. a dodržiavanie zásady kontradiktórnosti konania a rovnosti účastníkov konania) účastníka konania na preukázanie svojich tvrdení, a pri svojom rozhodovaní v merite veci vychádza z toho, čo účastník v konaní preukáže a to ku dňu, kedy rozhoduje. Tu súd poukazuje aj na to, že na dôkazy predložené po vyhlásení rozsudku nie je možné prihladať.

Prenesenie dôkazného bremena na odporcu by bolo porušením ustanovenia § 101 O.s.p., ktoré ukladá účastníkovi tzv. povinnosť tvrdenia. Táto povinnosť však nie je súdom vynútiteľná. V záujme hospodárnosti a rýchlosti konania sa umožňuje súdu, aby na pojednávaní prejednal vec v neprítomnosti účastníka. (S poukazom na nález Ústavného súdu SR pod číslom konania I. ÚS 38/2013 - 50 zo dňa 24. 10. 2013 súd konštatuje, že k odňatiu možnosti konať pred súdom nedochádza ani údajným porušením zásady kontradiktórnosti ako základnej súčasti práva na spravodlivý proces. Táto zásada znamená, že obom stranám konania musí byť daná možnosť zoznámiť sa so stanoviskami a dôkazmi predloženými súdu s cieľom ovplyvniť jeho rozhodnutie - či už protistranou alebo na konaní nezúčastneným subjektom, od ktorého si prípadne súd takéto vyjadrenie alebo dôkaz môže vyžiadať - a vyjadriť sa k nim (porovnaj Kmec, J., Kosař, D., Kratochvíl, J., Bobek, M. Evropská úmluva o lidských právech. Komentář. 1. Vydání. Praha : C. H. Beck, 2012, s. 740). Kontradiktórnosť je prenos dôkazného bremena zo súdu na účastníkov sporu, resp. rokovací spôsob súdneho procesu. Právo na kontradiktórny proces nemá absolútny charakter a jeho rozsah sa môže líšiť najmä v závislosti na zvláštnostiach daného konania.)

Súd vec prejednal a rozhodol postupom podľa § 115a ods. 2 O.s.p.

Súd sa oboznámil s obsahom spisu a listinnými dôkazmi v ňom založených - zmluva o úvere číslo XXXXXXXXXX, oznámenie o postúpení pohľadávky, výzva navrhovateľa k úhrade, Zmluva o postúpení pohľadávok z 27. 9. 2012 s prílohou, pokus o zmier a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Navrhovateľ podal návrh tak, ako bol vyššie popísaný a odôvodnený.

Právny predchodca navrhovateľa a odporca uzatvorili dňa 1. 12. 2005 zmluvu o úvere číslo XXXXXXXXXX. Predmetom tejto zmluvy bolo poskytnutie splátkového úveru vo výške 1294,56 eura pri mesačných splátkach 34,09 eura, úrokovej sadzbe 17,3 % p.a., RPMN 9,58 %, splatnosť prvej splátky 20. 12. 2005 a poslednej 20. 11. 2010.

Odporca uzatvoril zmluvu ako spotrebiteľ, preto sa pri posúdení veci postupuje podľa zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov účinného k 1. 12. 2005, zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa účinného k 1. 12. 2005, zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného k 27. 9. 2012 (deň postúpenia pohľadávky) a zák. č. 40/1964 Občiansky zákonník účinný k 1. 12. 2005.

Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z., Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta.

Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Z uvedeného zákonného ustanovenia je teda zrejmé, že banka je oprávnená pohľadávku z omeškaného peňažného záväzku klienta postúpiť inému subjektu za predpokladu, že omeškanie trvá dlhšie ako 90 dní vrátane odovzdania dokumentácie, ktorá s postúpeným záväzkom súvisí.

Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpila pohľadávku voči odporcovi na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 27. 9. 2012.

Vzhľadom na citované ustanovenie súd konštatuje, že navrhovateľ nepreukázal splnenie zákonných podmienok postúpenia pohľadávky zo Slovenskej sporiteľne, a.s. na navrhovateľa, teda najmä nepreukázal, či jeho právny predchodca písomne vyzval odporcu na plnenie povinnosti, nepreukázal, že odporca bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a teda súd nemôže posúdiť, či postúpenie pohľadávky prebehlo v súlade s § 92 ods. 8 cit. zákona a teda, či postúpenie je platné a tým, či je daná aktívna legitimácia navrhovateľa v konaní. Z listinných dôkazov nie je ani zrejmé, či odporcovi bolo oznámené postúpenie pohľadávky a teda nie je zrejmé, či sa postupovalo podľa § 526 OZ (Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.), resp. či sa postupovalo podľa bodu 7.1 Zmluvy o postúpení, podľa ktorého navrhovateľ mal oznámiť odporcovi postúpenie pohľadávky, pričom navrhovateľ nepreukázal, že tak učinil. Hoci navrhovateľ súdu predložil listinný dôkaz - oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 16. 10. 2012, nepreukázal však, či toto oznámenie bolo reálne odporcovi doručené, alebo či sa vrátilo ako neprevzaté a pod., z čoho by bolo možné vyvodiť záver, že zásielka bola doručená čo i len fikciou doručenia.

Aktívnou vecnou legitimáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - navrhovateľovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane odporcu) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. 6. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť však iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už (1) splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej (2) písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

Ak by aj súd predpokladal, a to aj s poukazom na zákon o bankách a jeho vyššie citované ustanovenie § 92 ods. 8, že právny predchodca navrhovateľa postupoval podľa zákona a vyzýval odporcu na plnenie, nie je však súdu zrejmé, kedy sa tak stalo, čo môže mať vážny dopad napríklad aj na otázku premlčania, na ktorú súd musí prihliadať ex offo v spotrebiteľských veciach. Súd však rozhoduje nie na základe predpokladu, ale výlučne na základe toho, čo je v konaní preukázané.

Jedinou výzvou k úhrade dlhu je list navrhovateľa zo dňa 16. 10. 2012, v tomto prípade sa však nejedná o výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách.

Vzhľadom na uvedené skutkové a právne zistenia súd rozhodol tak, ako to vyplýva z enuncciátu rozhodnutia a návrh zamietol, nakoľko navrhovateľ nepreukázal žiadne zo svojich tvrdení uvádzaných v návrhu a najmä nepreukázal, že je aktívne legitimovaný na podanie takéhoto návrhu. Keďže sa jedná

o spotrebiteľský vzťah, súd musí zo zákona prísnejšie posudzovať žalobné návrhy a chrániť práva spotrebiteľov, preto pre všetky uvedené vážne nedostatky pri postupe podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách súd návrhu nemohol vyhovieť.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Ustanovenie § 142 vyjadruje zásadu zodpovednosti za výsledok sporového konania. To znamená, že účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech (resp. úspech vo väčšej časti), má právo na náhradu všetkých (pomerných) trov konania. Náhrada je obmedzená na náhradu všetkých trov vynaložených na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva.

Keďže odporca bol v konaní plne úspešný, mal by právo na náhradu trov konania, avšak ich náhradu si pred súdom neuplatnil, žiadne trov konania mu ani nevznikli, preto mu ich náhradu súd nepriznal.

V danom prípade sa nemôže jednať o prekvapivé rozhodnutie súdu, nakoľko súd takto rozhodol v mnohých predchádzajúcich konaniach vedených na tunajšom súde (m. i. aj napr. v sp. zn. 17C/338/2014), teda navrhovateľ bol uzrozumený s tým, že súd skúma aktívnu legitimitáciu s poukazom na § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie a to do 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave, písomne alebo ústne do zápisnice.

Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.